

ת"פ 25967/12/19 - מדינת ישראל - תביעות חדרה נגד בן וינר

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 25967-12-19 מדינת ישראל נ' וינר
תיק חיצוני: 189239/2019

כבוד השופט אהוד קפלן	בפני
מדינת ישראל - תביעות חדרה	מאשימה
בן וינר ע"י עו"ד גב' שירה קדר	נגד
	נאשם

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו החזקת סמים שלא לשימוש עצמי.

באת כוחו טענה שיש לבטל את כתב האישום - הואיל ולא נשלחה לנאשם הודעה כדין על זכותו לשימוע - וממילא לא נערך לו שימוע.

מכתב השימוע נשלח לנאשם תוך ציון רחוב הנכון אך ללא מספר בית. נ

מאידך בתיק החקירה נרשם ש "מכתב יידוע לחשוד נשלח לכתובת חריש, צאלון, דירה 13".

בפועל המכתב נשלח ללא מספר בית, והוחזר לשולח - כלומר מעולם לא הגיע לנאשם.

זה לא שבידי המאשימה לא היה מספר הבית של הנאשם.

גם בדוח החיפוש מופיע מספר הדירה - כלומר - משחזר המכתב לשולח - ניתן היה לתקן את הכתובת ולשלוח אותו מחדש.

לטענתה יש יתרון בשימוע כאשר אין כתב אישום תלוי ועומד.

לגופו של עניין - במהלך השימוע בכוונתה לטעון כנגד שרשרת המוצג להפרות חוזרות ונשנות של הנחיות מז"פ בעניין הובלה שינוע והעברת מוצגים למעבדה.

לדבריה - אמנם בעבר ייצג אותו עו"ד פרטי (שאינו עוסק במשפט פלילי), ששלח בשמו מכתב לתביעה עם בקשה לסגירת התיק לפי סעיף 62 א' לחסד"פ, אלא שזה היה לפני שהוא צילם את התיק, בשום אופן לא היה בתגובה למכתב יידוע, לא התייחס לשום טענה עובדתית לגבי הראיות אלא התייחס רק לנסיבות האישיות של הנאשם.

אותו עו"ד ידע שהחקירה הסתיימה והיו לו טענות רק לגבי כך שנסיבות התיק אינן מצדיקות הגשת כתב אישום לאור הנסיבות האישיות של הנאשם.

עורך הדין הקודם לא צילם את חומר הראיות בטרם הוצאת המכתב ולא התייחס לאף אחת מהטענות לגופו של עניין. את המכתב שלו במסגרת סעיף 62 א', שזה הליך אחר לגמרי.

המאשימה בתגובתה מציינת שמכתב יידוע נשלח - רק ללא ציון מספר הבית ברחוב ואין חובה שמכתב כאמור יימסר לנמען, אלא רק שישלח.

הדברים נכונים - אבל הם נכונים כאשר המחדל של אי המסירה לא רובץ לפתיה של המשטרה - ובמקרה שלנו - המחדל בהחלט רובץ לפתחה של המשטרה.

בתיקים רבים אני נתקל באי הקפדה על משלוח מכתב היידוע לכתובת המדויקת - מתוך הנחה, כנראה, שבלאו הכי שום אסון לא יכול לקרות - תמיד ניתן לקיים שימוע בדיעבד.

את השימוע ניתן לקיים בדיעבד - אך אין הכרח שייעשה כאשר כתב האישום תלוי ועומד - ואז השימוע הוא מעין הסרת מכשול פרוצדוראלי לתחילת שמיעת התיק.

עוד טוענת המאשימה שזכות היידוע אינה מוחלטת - וגם עם דברים אלה אני מסכים.

לא כל הפרה של זכות היידוע תביא לביטול כתב האישום, אך במקרה שבפני ביטול כתב האישום לא יפגע באינטרסים מוגנים אחרים - כי ניתן יהיה להגישו מחדש אם תוצאות השימוע יצדיקו זאת.

סיכומי של דבר - אני מורה על ביטול כתב האישום מחמת אי יידוע על זכות השימוע ואי קיום שימוע.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים ותרשום את התיק כסגור.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ב, 22 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.